

دیجیتال با عرضه محصولات جدید، عرصه نوینی را به روی عکاسان باز نمود. تولید ابزار جدید در روند تکامل دیجیتال و با هدف مشخص جایگزین کردن و تکامل نگاتیو مسیر خود را طی می کند. اما آیا خود طراحان و تولیدکنندگان از کاربری های متفاوت محصولات جدید آگاهی کامل دارند؟

اسکنر برای تصویر برداری از نوشته ها و عکس های موجود تولید گردید. بعدها، این وسیله برای تصویر برداری از مستندات قدیمی و ایجاد بایگانی دیجیتالی، چه عکس عکاسان، چه مکاتبات اداری... مورد استفاده قرار گرفت؛ کاری که قبلاً توسط دوربین نگاتیو، سه پایه کپی و فیلم سیاه و سفید ASA 32 انجام می شد. اما کارکرد این وسیله در همین جا خاتمه نیافت. استفاده از اسکنر به جای دوربین مسیر خود را ادامه داد. کالاهایی که تصویر سطح آنها مورد نظر بود، روی صفحه اسکنر قرار گرفتند: کاشی، سرامیک... شرکت های تبلیغاتی و گرافیک ها، کاشی و سرامیک... را روی صفحه اسکنر گذاشتند و با استفاده از محصول آن در فتوشاپ آگهی های تبلیغاتی ساخته شد. از یک اسکنر Epson 1670 برای تست و گسترش این روند استفاده کردم. اسکنر را از آشنایی که بعد کمتری داشتند (مثل صدف) شروع کرده و با استفاده از اشیاء مختلف ضخامت را افزایش دادم. به عنوان آخرین آزمایش یک دوربین عکاسی را روی صفحه اسکنر گذاشتم. نتیجه رضایت بخش بود. اسکنر مانند دوربین عمل می کرد و محصول کار آن عکسی قابل قبول بود.

چند صدف را روی صفحه اسکنر گذاشتم. ابتدا یک مقوای سیاه پشت آن قرار دادم. در مرحله بعد در اسکنر را باز گذاشتم و بدون مقوا اسکن کردم. نتیجه تقریباً یکی بود، ولی کیفیت اولی اندکی بهتر بود. در هر دو حالت زمینه عکس سیاه بود. تقریباً در مورد تمام اشیاء این روش جوابگوست، بجز شیشه، فلزات و برخی اشیاء تیره رنگ. در صورتیکه زمینه مشکی بین قطعات مورد نظر نباشد، با پر کردن فضای بین قطعات قرار داده شده روی صفحه اسکنر (صدف، ماکارونی...) می توان میزان آن را به حداقل رساند.

برای شیشه و فلز، مقوای زمینه سفید، نتیجه خوبی داشت. برای اشیاء تیره رنگ، انتخاب رنگ زمینه، بستگی به رنگ تیره موجود، نوع آن و هم چنین سلیقه شخصی دارد. یک دوربین عکاسی مشکی با زمینه زرد عکس خوبی است. با توجه به روش نورپردازی اسکنر، همواره رنگ زمینه، نیاز به تصحیح دارد و یا باید آن را با استفاده از برنامه فتوشاپ بطور کامل عوض کرد. استفاده از پارچه به عنوان زمینه همواره پاسخگو نیست، چرا که بافت آن نشان داده می شود.

در این روش، بخاطر شدت نور اسکنر، کوچکترین ذرات گرد و غبار روی شیء و یا صفحه اسکنر، عکاسی می شوند. در صورتیکه در اسکنر باز باشد و از مقوای زمینه استفاده نشود، ذرات گرد و غبار در فضای بالای اسکنر نیز تصویر برداری می شوند. به این دلیل همواره باید موضوع مورد نظر عکاسی و صفحه اسکنر را تمیز نمود. عکس های گرفته شده تا ارتفاع 2 الی 3 سانتی متر بالای صفحه اسکنر از وضوح کامل برخوردارند. بهره برداری از وضوح بیشتر با استفاده از Sharpness در فتوشاپ عملی است، ولی این کار تصویر گرد و غبار موجود را نیز دقیق کرده و ذرات سفید رنگی در زمینه عکس پیدا می شوند، که تصحیح آن تا حد زیادی در فتوشاپ عملی است.

با توجه به اینکه در این روش عکاسی، امکان انتخاب dpi عکس بطور کامل در اختیار عکاس است (استفاده از اسکنر با مدل بالاتر، این توانایی را افزایش می دهد)، امکان عکاسی از جزئیات عملی است. انتخاب رزولوشن 3200، امکان عکسبرداری از جزئیات یک سنگ کوچک 2x2 سانتی متر را عملی می کند. نتیجه با دقت بالا و کیفیت خوب، جزئیات بافت آن را نشان می دهد، که خود نوعی نقاشی دیجیتال هم هست، کاری که ممکن است با دوربین عکاسی عملی نباشد.

تفاوت اساسی این روش عکاسی با عکاسی با دوربین، عدم امکان کنترل نور موجود می باشد. اسکنر به جای عکاس تصمیم می گیرد؛ ولی عکاس با تغییر موقعیت شیء روی صفحه اسکنر، می تواند تا حدودی نور را تنظیم و عکس مورد نظر را بدست آورد. این روش جهت استفاده در عکاسی تبلیغاتی، با نور زیاد که تمامی کالا مشخص است، نتیجه قابل قبولی دارد. هم چنین در ماکروفتوگرافی نتایج بسیار خوبی بدست می آید و در تهیه تصویر جزئیات نیز نتایج دقیقی حاصل می شود.